

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010503
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4215010503.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného B. Y., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného B. Y. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 04.02.2016 sp. zn. 1T/24/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05.04.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému B. Y., nar. 4. novembra XXXX v K., S. P. republika, trvale bytom Z., L. pod F. číslo XXXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre,

u k l a d á

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný B. Y. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase od XX. júla XXXX do XX. mája XXXX v obci Z. na ulici L. pod lesom číslo XX sa opakovane, približne v piatich prípadoch slovne, vulgárnym spôsobom vyhrážal svojej manželke Z.. H. B. N. Y., narodenej 3. mája XXXX, ako aj svokre T. L., narodenej XX. októbra XXXX slovami "keď si ešte raz otvoríte tie vyjebané ústa, tak zlikvidujem celú N. rodinu", pričom uvedené vyhrážky smeroval na poškodené vo vzťahu ku skutku, za ktorý bol odsúdený XX. júla XXXX rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 11T/54/2014-210 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorý skutok taktiež spáchal voči poškodenej Z.. H. B. N.

Y., rodenej L. a týmto konaním u poškodených vzbudil dôvodnú obavu, že vyhrážky budú uskutočnené.

Za tu mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal obžalovaný odvolanie čo do viny a trestu.

V písomne zdôvodnenom odvolaní prostredníctvom obhajcu uviedol, že súd I. stupňa po vykonaní rozsiahleho dokazovania dospel k nesprávnym zisteniam a skutok, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, nespáchal a rozhodnutie súdu I. stupňa je v rozpore so základnou zásadou trestného konania a to so zásadou v pochybnostiach v prospech obvineného. Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu I. stupňa je nezákonné už aj z toho dôvodu, že súd I. stupňa sa nevysporiadal s každou skutočnosťou, ktorú uviedol počas dokazovania a ani so skutočnosťami uvádzanými v záverečnej reči. Poukázal na rozpory a nedostatky, pre ktoré je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu I. stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru súd I. stupňa sa nedostatočne zaoberal skutočnosťou, že znalec z odboru psychológie uviedol, že poškodená H. L. je manipulovaná zo strany svojej sestry a matky - poškodenej T. L.. Výpoveď poškodenej H. z prípravného konania ako dôkaz je nepoužiteľný a rovnako ani výpovede poškodenej T. L. z prípravného konania a z konania pred súdom sú nepoužiteľné z dôvodu, že sú účelové a okrem toho tieto svoje výpovede zakaždým menila. Súd I. stupňa dostatočne nevysvetlil, z akého dôvodu poškodená H. L. nepočula údajné vyhrážky, ktoré mali smerovať voči jej matke, pretože vzhľadom na výpoveď práve matky poškodenej, pri týchto vyhrážkach mali byť všetci prítomní. Konštatovanie súdu I. stupňa, že rozdiely vo výpovediach poškodených a svedka sú nepodstatné, nemožno akceptovať, pretože práve z týchto rozporov vyplýva, že ich výpovede sú účelové s cieľom dosiahnuť vyst'ahovanie obžalovaného zo spoločnej domácnosti. Ďalej podrobne poukázal na rozpory vo výpovedi poškodenej T. L. v nadväznosti na výpoveď svedka T. L..

Za porušenie práva na obhajobu považoval aj zamietnutie jeho návrhu na výsluch dcéry poškodenej T. L. dr. A. T. L., ktorá v tomto konaní vystupovala ako splnomocnený zástupca poškodených. S poukazom na to, že absentuje objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania, pri ktorej treba brať do úvahy intenzitu takýchto vyhrážok, bol toho názoru, keďže poškodené tieto vyhrážky neoznámili ihneď polícii ale až o niekoľko dní, že skutok nie je trestným činom. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu žiadal prepustiť z väzby a jasné odpovede na to, prečo sa súd I. stupňa nevysporiadal v odôvodnení rozsudku so všetkými dôkazmi. Ďalej žiadal, aby mu súd odpovedal na skutočnosť, ako mohol poškodenú H. L. považovať za dôveryhodnú, keď bola manipulovaná matkou a svojou sestrou, ktorá navyše v konaní pred súdom ani vypočutá nebola. Taktiež poukázal na rozpory medzi výpoveďami poškodenej H. L. a T. L. s tým, že všetko je to manipulované poškodenou T. L.. Podľa jeho názoru, keďže vznikli pochybnosti o jeho vine, mal rozhodnúť v jeho prospech a prepustiť ho na slobodu.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu, krajský súd zistil, že v konaní bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre rozhodnutie súdu I. stupňa. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v trestnom konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní postupoval pri vykonávaní dôkazov podľa Tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por., keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, takisto poukázal na to, ktoré skutočnosti vzal

za dokázané a o ktoré oprel svoje skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa správal pri posudzovaní jeho konania v otázke viny.

Odvolačný súd však na rozdiel súdu I. stupňa pri posudzovaní viny obžalovaného neprihliadol na výpoveď poškodenej Mgr. H. Y. uskutočnenej dňa 25.05.2015, nakoľko táto bola vypočutá pred vznesením obvinenia obžalovanému a následne po vznesení obvinenia voči obžalovanému pri výsluchu dňa 16.11.2015 využila podľa § 130 ods. 1 Tr. por. svoje právo nevypovedať a rovnako tak učinila aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.01.2016.

Napriek vyššie uvedenému, zhodne ako súd I. stupňa mal i odvolací súd preukázané, že obžalovaný je usvedčovaný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, výpoveďami poškodenej T. L. a svedka T. L. z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa opakovane v prítomnosti týchto svedkov vyhrážal poškodenej Z.. H. Y. ako aj poškodenej T. L. fyzickou likvidáciou, čo u týchto osôb dôvodne vzbudilo obavu o ich život.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na to, že obžalovaný bol už odsúdený Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 11T/54/2014 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý sa dopustil práve voči poškodenej Z.. H. Y., v čoho dôsledku opätovné vyhrážanie sa fyzickou likvidáciou poškodenej Z.. H. Y. ako aj poškodenej T. L., resp. ich rodinným príslušníkom, dôvodne vzbudilo obavu o ich život, resp. obavu, že vyhrážky obžalovaného nezostanú len v teoretickej rovine, ale tieto aj uskutoční.

Čo sa týka námietky obžalovaného, že výpovede svedkov T. L. a T. L. v jednotlivých čiastkových útokoch sa časovo nezhodovali, odvolací súd uvádza, že námietka je nedôvodná. Napriek tomu, že svedkovia presne neuviedli čas spáchania skutku, z ich výpovedí možno tieto útoky určiť do časového úseku, v ktorom sa stali, a teda nie je relevantné uvádzať presný dátum, s poukazom na odstup času a početnosť vyhrážok zo strany obžalovaného. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že svedkovia zhodne opísali koľkokrát sa im obžalovaný vyhrážal, resp. z akých konkrétnych situácií vyhrážky vznikli a čo im predchádzalo.

Vychádzajúc zo znaleckého psychologického posudku č. 27/2015 (čl. 119 spisu), ktorý označil výpoveď poškodenej T. L. ako vierohodnú, nemal ani odvolací súd pochybnosť o pravdivosti tejto výpovede a považoval ju za relevantnú, pretože o podstatných okolnostiach vypovedala rovnako tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Okrem toho výpovede boli uskutočnené s určitým časovým odstupom a preto sa nemohli úplne zhodovať. Rovnako tak považoval za dôveryhodnú aj výpoveď svedka T. L..

Námietku obžalovaného ohľadne dôveryhodnosti výpovede poškodenej Z.. H. Y., resp. jej manipulovania - matkou T. L. a sestrou odvolací súd taktiež nepovažoval za dôvodnú, pretože zo znaleckého psychologického posudku č. 27/2015 (čl. 114), vyplýva, že poškodená je ovplyvniteľná nie len zo strany jej matky a sestry, ale aj zo strany obžalovaného. Uvedené však odvolací súd nepovažoval za podstatné, nakoľko na výpoveď poškodenej vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti neprihliadal.

Krajský súd rovnako ako súd I. stupňa mal za nepochybné preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku, tento bol správne právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., nakoľko tento skutok napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu (objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka) a bol spáchaný na chránenej osobe, t.j. na blízkej osobe, ktorou je manželka a svokra obžalovaného.

Pozornosti odvolacieho súdu však neušlo, že súd I. stupňa v právnej vete napadnutého rozsudku nesprávne uviedol, že skutok bol spáchaný závažnejším spôsobom konania. Uvedený nedostatok však neodôvodňoval zrušenie napadnutého rozsudku aj vo výroku o vine, keďže právna kvalifikácia skutku bola uvedená správne, preto odvolací súd na túto chybu iba v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje. Pri ukladaní trestu súd I. stupňa zohľadnil prirážajúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a tiež to, že sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a preto mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa dvakrát prihliadol na predchádzajúce odsúdenie, čím porušil zásadu zákazu dvojitého pričítania. Z uvedených dôvodov preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný bol v minulosti pred spáchaním trestného činu, za ktoré sa mu ukladá trest, 1-krát súdne trestaný, a to Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 11T/54/2014 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom mu bol za túto protiprávnu činnosť uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou vo výmere 3 roky s probačným dohľadom.

S poukazom na uvedené odvolací súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. a keďže bol pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností rovnaký, odvolací súd uložil obžalovanému s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, t.j. v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky), ktorý považoval za dostatočný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Obžalovanému nebolo možné uložiť iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá trvá až do 10.07.2017 uloženej mu rozsudkom X. súdu Komárno sp. zn. 11T/54/2014 zo dňa 10.07.2014.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, preto i odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch zostal rozsudok súdu I. stupňa nezmenený.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.